

Kapitel IV.

Om Fattigvæsenets Myndighed overfor den Trængende og om Fattigunderstøttelsens Indvirkning paa dennes rettlige Stilling m. M.

§ 36.

Den Understøttelse, som en Person efter sit fyldte 18de Aar har oppebaaret af Fattigvæsenet, kan dette af ham fordrø erstattet saavel i hans levende Live som i hans Dødsbo. Ligesom imidlertid Udgifterne til Trængendes Kur og Pleie for Sinds sygdom ifkun kunne fordres erstattede af Vedkommendes Dødsbo, saaledes skal den Fattigvæsenet her tillagte Erstatningsfordring ifkun kunne gjøres gjældende i Paagjældendes levende Live, saafremt det af Fattigbestyrelsen paa hans Opholdssted erkjendes, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det Fornødne til eget Underhold eller Opfyldelse af den ham paahvilende Forsorgelsespligt, i hvilken Henseende en ubetydelig Forbedring af hans Formuesvilkår ikke skal komme i Betragtning.

Den Understøttelse, der af Fattigvæsenet er ydet et forældreløst Barn, forinden det har fyldt sit 18de Aar, skal Fattigvæsenet være berettiget til at søge erstattet i den Paagjældendes Dødsbo.

Den af vedkommende Fattigbestyrelse affattede Opgjørelse over Størrelsen af den ydede Understøttelse bliver at tage for gyldig, indtil dens Troværdighed afkræftes.

§ 37.

De Udlæg, som Fattigvæsenet gjør til en Trængendes Begravelse, blive forlods at erstatte af den Afdødes Efterladenskaber, men iøvrigt staar Fattigvæsenets Erstatningsfordring tilbage for enhver den Paagjældende paahvilende Gjæld, hvad enten denne hidrører fra Forpligtelser, der ere paadragne før eller efter Understøttelsens Ydelse.

§ 38.

Fattigvæsenet er berettiget til at beholde Alt, hvad Personer, som indtil deres Død have været indlagte paa Hospitalet, der staa under Fattigvæsenets Bestyrelse, maatte efterlade sig, uden Hensyn til om Værdien heraf overstiger Størrelsen af den vedkommende Trængendes i det Hele ydede Understøttelse eller den paa ham anvendte Bekostning. Den Arv, som maatte tilfalde deslige Personer, efterat de ere indlagte paa Hospitalet, tilkommer Fattigvæsenet, dog at vedkommende Trængende, saalænge han lever, nyder Renten af Arven uden derfor at lide nogen Afkortning i det ham af Hospitalet tillagte Underhold.

Naar særdeles Omstændigheder tale derfor, kan vedkommende Minister indrømme Undtagelser fra Bestemmelserne i denne §.

§ 39.

Fattigvæsenet er berettiget til at registrere den Understøttedes Eiendele samt lade den foretagne Registreringsforretning, som kan affattes paa ustemplet Papir, thinglæse med den Virkning, at de senere af Eieren uden Fattigvæsenets Samtykke foretagne Dispositioner over det Registrerede ere ugyldige i Forhold til Fattigvæsenet. Forsaaavidt det er en fast Eiendom, der registreres, sker Thinglæsningen i Overensstemmelse med de for villiesbestemt Underpant i faste Eiendomme i saa Henseende gjældende Regler. I andet Tilfælde bliver Thinglæsningen at foretage ved Eieren personlige Værnething, og den ovennævnte Virkning af samme indtræder eller vedligeholdes i saa Fald kun, forsaaavidt Thinglæsningen foregaar til 1ste eller 2det Thing efter Forretningens Foretagelse og i Tilfælde af Flytning gjentages ved den Trængendes nye Værnething til 1ste eller 2det Thing efter Flytningen. For Thinglæsningen erlægges intet Gebyr.